

Ascó compra el seu castell medieval per convertir-lo en un actiu turístic

La fortalesa està declarada monument d'interès nacional però no s'hi podia actuar perquè estava en mans privades

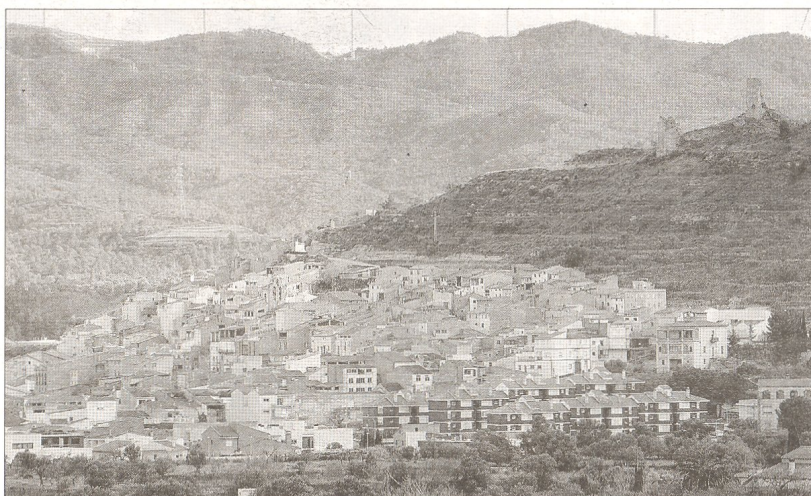
A. C.

Després d'un llarg període de converses, l'Ajuntament d'Ascó ha culminat la compra de les parcel·les on s'ubiquen les restes del castell medieval del municipi, un dels seus símbols més estimats. La fortalesa, situada en un lloc elevat i estratègic de vigilància del trànsit fluvial del riu Ebre, és un monument declarat d'interès nacional però les administracions públiques no hi podien actuar en tractar-se d'una propietat privada.

La propietat de les restes del castell d'Ascó estava dividida en tres parcel·les, de diferent titularitat. El passat mes d'agost, el consistori va adquirir les dues primeres, propietat d'un únic titular, que sumen 19.958 metres quadrats de superfície, per un preu total de 117.469 euros, d'acord amb la valoració duta a terme pels serveis tècnics municipals i amb l'informe favorable del Departament de Governació i Administracions Públiques.

Més de 154.000 euros

El mateix procediment es va fer servir per adquirir, el dimecres passat, la tercera parcel·la, propietat de dues particulars i de 7.890 metres quadrats, per un

Imatge del nucli urbà d'Ascó, amb les restes del castell medieval a la dreta. FOTO: JOAN REVILLAS

Una de les dues torres de les restes del castell. FOTO: JOAN REVILLAS

preu total de 36.927 euros. El cost total de l'operació de compra-venda s'eleva a 154.396 euros, finançats amb fons propis.

«Hem fet realitat una vella aspiració del poble d'Ascó, i a partir d'ara, per fi, podrem treballar per consolidar les restes», ha desta-

cat l'alcalde d'Ascó, Rafael Vidal. De fet, l'adquisició de les finques ha estat el primer pas per tal de consolidar les restes, que actualment en troben en un avançat estat de degradació. Avui en dia es conserven del conjunt de la fortalesa dues úniques estructures, una torre d'origen àrab i una garita de construcció gòtica.

L'Ajuntament d'Ascó estudiarà totes les possibilitats d'intervenció tant al castell com al seu entorn, seguint les indicacions dels especialistes en recuperació i preservació patrimonial. L'objectiu és iniciar aquest any els estudis tècnics. A més de consolidar les restes, cal que la fortalesa sigui accessible per als turistes i que es col·loqui informació turística adient.

L'APUNT

Més de 1.000 anys d'història

■ El castell d'Ascó té un origen incert, tot i que diversos autors especulen amb la possibilitat que en època preromana existís un far que servia de guia per a la navegació fluvial. Entre els segles d'ocupació musulmana (del VIII al XII), la fortalesa fou la residència del valí de Siurana, i els seus dominis s'estenien fins als peus de Montserrat.

Després de la reconquesta, el rei Ramon Berenguer IV va cedir el castell a l'Orde dels Templers, que el van ocupar fins a la seva extinció el 1308.

A la fi del segle XIII els templers de la comanda d'Ascó s'havien aliat amb els Montcada, senyors de Tortosa i d'Aitona que tenien casa a Ascó, contra els Entença, els quals intentaren, sense èxit, d'arrabassar Móra d'Ebre.

Com en el cas de Miravet, el castell d'Ascó també va patir el setge, ordenat pel rei Jaume II, el qual el 1318 va donar-lo a l'Orde dels Hospitalers de Sant Joan de Jerusalem. Aquest orde va tenir presència a Ascó fins al segle XIX, tot i que el castell va servir de fortalesa durant la Guerra dels Segadors (1640) i va patir una greu destrucció.

La comanda hospitalera d'Ascó, segons el cens de Pere el Cerimoniós, de la segona meitat del segle XIV, integrava les següents localitats: Berrús, Ribarroja, Ascó, les Camposines, la Fatarella, Vilalba, Vínebre i la Torre de l'Espanyol.

Més endavant, a la Guerra de Successió i posteriorment amb les guerres carlines, el castell va ser desmantellat.

Avui en dia es poden observar dues estructures: una torre d'origen àrab i una garita de construcció gòtica. El conjunt es troba en un avançat estat de degradació.